

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *giusto*.

1) Ἐπιθετικ., ἀκριβής, δίκαιος Ζάκ. Κεφαλλ.—Γ. Ξενόπ., Κόσμος, 100: *Γιοῦστο πέζο* (= ἀκριβής ζυγός) Κεφαλλ. Ἡ φωνή τοῦ Ἀλιμπράντε βραχνή λιγάκι μὰ γκιούστα κυριαρχοῦσε Γ. Ξενόπ. ἔνθ' ἄν. β) Οὐσ., εἶδος παιδιᾶς κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ παίζων ρίπτει λιθάριον ἐπὶ λιθοστρώτου, χάνει δέ, ἐάν ρίψῃ τοῦτο ἐπὶ τῆς διαχωριστικῆς γραμμῆς, ὅπου εὐρίσκονται οἱ λίθοι τῶν συμπαικτῶν του Ζάκ. 2) Τὸ οὐδ. ἐπιρρηματ., ἀκριβῶς Κεφαλλ. Κρήτ. Μακεδ. (Θεσσαλον.) Νάξ. (Ἀπύρκανθ.) Νάυστ. Πελοπν. (Μάν. Μεγαλόπ.) κ.ά.: Ἔναι τρακόσα δράμια κιοῦστο Μάν. *Γιοῦστον* δυὸ δακάδες εἶναι τὸ κριάς' Ἀπύρκανθ. Μεσημέρι γιοῦστον ὄρε αὐτόθ. *Γιοῦστον* τὰ μεσάνυχτα ξυπνήσαμ' ἀπόψε αὐτόθ. Ἡρθε ἡ δουλειὰ γιοῦστος (ἔγινε καθὼς ἔπρεπε) Κρήτ. Σημαδεῶν τὴν κουπαστὴ γοῦστο Νάυστ. || Φρ. *Τὸ παίρω γκιούστο* (= κοιμοῦμαι) Μεγαλόπ. Δέ δρέπεσαι γιοῦστο καὶ γιοῦστο ποὺ ἐγίνηκες ὁ γιογλεντῆς τσῆ γειτονιάς; (γιοῦστο καὶ γιοῦστο = εἰς τὸ τέλος, γιογλεντῆς = καταγέλαστος) Κεφαλλ. *Ναὶ γιοῦστο!* (μὰ τὴν ἀλήθειαν!) αὐτόθ.

γκιργκίλας ὁ Μακεδ. (Καστορ.) γκιρῆ'λας Θεσσ. (Βαμβακ.) Μακεδ. (Βέρ. Γρεβεν. Χαλάστρ.) γκιρῆ'λας Μακεδ. (Ἀρν.) γκούργκουλας Θεσσ. (Γερακάρ. Κρυόβρ. Συκαμν.) Μακεδ. (Γρεβεν. Δεσκάτ.) γκούργκ'λας Ἡπ. (Κουκούλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βέρ. Βρία Γαλάτιστ. Κεφαλογ. Κολινδρ. Ρουμλ.) γκούργκουλας Μακεδ. (Δεσκάτ.) γκούργκ'λας Μακεδ. (Βρία) κούργκουλας Μακεδ. (Δεσκάτ.) γκούρντιλας Θεσσ. (Μελιβ.) γκούρδιλας Θεσσ. (Ἀλμυρ.) γκούσκλας Μακεδ. (Δεσκάτ.) γκούσκλας Μακεδ. (Δασοχώρ.) γκιρτζίλι Θράκ. (Αἶν.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *gîrgal* = λάρυγξ.

1) Λάρυγξ Θεσσ. (Βαμβακ. Γερακάρ. Κρυόβρ. Μελιβ. Συκαμν.) Μακεδ. (Ἀρν. Βέρ. Δασοχώρ. Δεσκάτ. Καστορ. Κολινδρ. Χαλάστρ.): *Κάτι μῦκατσε 'ς τοῦ γκιρῆ'λα Βαμβακ. Μὴ πουνάει ἡ γκούργκουλας Κρυόβρ.* || Φρ. *Τί σήκουνσις τοῦ γκούργκουλα σ' τόσον ψηλά;* (ἐπὶ τύπου ἐπηρμένου, ἀνάλογος μὲ τὴν: *Σήκωσε ψηλὰ τὴ μύτη τοῦ*) Δεσκάτ. β) Λάρυγξ χοίρου Μακεδ. (Βελβ. Ρουμλ.): *Τοῦ γκούργκ'λα 'π' τοῦ γ'ρούφ' ἰγὼ δὰ τοὺν φάον (δὰ = θὰ) Ρουμλ. γ) Λαιμὸς ὄρνιθος Μακεδ. (Βρία): Μὴ 'κανι φ'λιὰ ἡ νύφ' μ' κὶ μὴ 'βαλι τοῦ γκούργκ'λα νὰ φάον αὐτόθ. δ) Λαιμὸς ὑδρίας Μακεδ. (Γρεβεν.) ε) Στενὸς λαιμὸς παντὸς δοχείου Μακεδ. (Δεσκάτ.) 2) Μεταφ., μέγας καρὸς κλωστῆς Ἡπ. (Κουκούλ.): *Νὰ μ' φέρ'ς ἕνα γκούργκ'λα μὴ μαῦρον ράμμα ἀπὸ τὰ Γιάννινα.**

Ἡ λ. καὶ ὡς παρωνύμ. ὑπὸ τὸν τύπ. *Γκούργκουλας* Μακεδ. (Ἐράτυρ.)

γκιργκιλιάκι τό, ἐνιαχ. γκιργκιλιάκ' Θράκ. (Ἀμόρ.) γκιρῆ'λιάκι Θράκ. (Διδυμότ.) γκιρλιάκι Τσακων. (Χαβουτσ.) γκιρλιάκ' Θράκ. (Καβακλ.) γκιρλιάτθι Τσακων. (Χαβουτσ.) γκερτλέκι Καππ. (Μισθ.)

Ἐκ τοῦ Κουτσοβλαχ. *gîrgilyan* = λάρυγξ. Ὁ τύπ. *γκερτλέκι* ἐκ τοῦ Τουρκ. *girtlak*. Βλ. καὶ ἐτυμολ. εἰς λ. *γκιργκιλιάνος*.

γκιργκιλιάνος 1, τὸ ὅπ. βλ., ἔνθ' ἄν.: *Τοὺν ἔπιασι ἀπὸ τοῦ γκιργκιλιάκ' Θράκ. (Ἀμόρ.) Τὸ γκιρλιάκι πονόντα* (= ὁ λάρυγγας πονεῖ) Τσακων. (Χαβουτσ.) || Φρ. *Βράζ' τὸ γκιρλιάτσι τ'* (= βράζει ὁ λάρυγγας, ὁ ἄνθρωπος εὐρίσκεται εἰς ἐπιθανάτιον ρόγχον) αὐτόθ.

γκιργκιλιάνος ὁ, Θράκ. (Ἐπιβάτ. Μάλγαρ.) *giorgiliános* Θράκ. (Σκοπ. Τσακίλ.) *γκιργκιλιάνος* Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) Μ. Ἀσία (Κυδων.) *giorgiliános* Μ. Ἀσία (Κυδων.) *γκιρντιλάνος* Πελοπν. (Λιγούρ.) *γιργιλιάνος* Θράκ. (Σκεπαστ.) *γκαργκαλιάνος* Μακεδ. (Βλάστ.) *γκαρῆ'λιάνος* Μακεδ. (Λαγκαδ. Νάουσ. Σέρρ.) *garḡ'liános* Μακεδ. (Χαλκιδ.) *graḡ'liános* Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) *γαργαλιάνος* Θεσσ. (Καρδίττ. Κρήν. Παλαμ.) Λευκ. Μακεδ. *gourg'liános* Μακεδ. (Ἀρν. Χαλκιδ.) *γκουρτσ'λιάνος* Μακεδ. (Βόιον Δαμασκ.) *γκριλιάμος* Ἡπ. (Δρόβιαν.) *γκαρντιλιάνος* Θράκ. (Μάλγαρ.) *γκιργκιλιάγκος* Ἡπ. (Ζαγόρ.) *γιργῆ'λιάγκος* Ἡπ. *γιργιλιάνος* Ἡπ. (Ἰωάνν.) *γριῆ'λιανός* Μακεδ. (Πεντάπολ.) *γκριλιάγκος* Ἡπ. (Ζαγόρ. Λάκκα Σούλ.) *γκριλιάγκος* Ἡπ. (Αὐλότοπ. Βαβούρ. Ζαγόρ. Μαργαρ. Τσαμαντ.) *γκριλιάγκος* Ἡπ. (Κουκούλ.) *γκριστιλιάγκος* Μακεδ. (Γρεβεν.) *γκριλιάγκος* Ἡπ. *γκιργκιλιάγκας* Ἡπ. (Κόνιτς.) *γκιργκιλιάντζος* Ἡπ. (Ἀργυρόκ.) *κιρδιλιάγκος* Λεξ. Βλαστ. 387 *κιρδιλιάγκος* Στερελλ. (Αἰτωλ. κ.ά.) *γκαργκαλιλιάγκος* Πελοπν. (Βερεστ.) *γκαργκαλιλιάγκος* Εὐβ. (Ἀκρ.) *κρικαλιάγκος* Στερελλ. (Ναύπακτ.) *γκουργκουλιλιάγκος* Μακεδ. (Ἀσσηρ. Κοζ.) *γουργουλιλιάγκος* Θεσσ. (Καλαμπάκ.) *γκιρτσ'λάγκος* Θράκ. (Σουφλ.) *γιρτσιλάνος* Θράκ. (Μάδυτ.) *γκριτσιλάνος* Α. Ρουμελ. (Μέγα Μοναστήρ. Σιναπλ.) *γκριτσ'λιάνος* Μακεδ. (Σιάτ.) *γκρισκ'λιάνος* Μακεδ. (Βόιον) *γκρισ'λιάνος* Μακεδ. (Βόιον Δεσκάτ.) *γκ'ζαλιάνος* Ἡπ. *γκιζαλιάνος* Ἡπ. *γκαρτσαλιάνος* Μακεδ. *γκαρτζακλιάνος* Μακεδ. *γκουρτσουλιάνος* Μακεδ. (Κοζ.) *γκουρτσ'λιάνος* Μακεδ. (Σιάτ.) *γκριτζιαλιάγκος* Ἡπ. (Ἀρτοπ.) *γκριτζ'λάγκος* Ἡπ. (Πρέβ.) *γκρισ'λάγκος* Μακεδ. (Βόιον) *κριτσιλιάγκος* Θεσσ. Στερελλ. *κριτσ'λιλιάγκος* Ἡπ. (Ἀρτ.) *κριῆ'λιλιάγκος* Θεσσ. (Πήλ.) *καρδιλιάγκος* Πελοπν. (Λακων. Μάν.) *καρδιλέγος* Στερελλ. (Σιβίστ.) *καρδιλιάγκος* Ἀθῆν. *καρδιλιάγκος* Θεσσ. (Ἀργιθ.) Στερελλ. (Ἀκαρναν.) *γκαρδιλιάγκος* Στερελλ. (Ἀχρ.) *γκαρλίγκος* Μακεδ. (Βόιον) Εὐβ. (Ἀκρ.) *κορδελιάγκος* Πελοπν. (Ξηροκ.) *κορδιλιάγκος* Θεσσ. *κουρδιλιάγκος* Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.) *κουρδιλιάγκος* Στερελλ. (Ἀράχ.) *γκουρδιλιάγκος* Θεσσ. (Ἀλμυρ.) *γκουρντιλιάγκος* Θεσσ. (Δομοκ.) *γκουρτιλιάγκος* Στερελλ. (Αἰτωλ.) *γκούρλιακας* Μακεδ. (Κοζ.) *κριτιλιάγκος* Θεσσ. (Πήλ.) *κριτιλέγος* Στερελλ. (Σιβίστ.) *καρτελάνος* Ἀθῆν. *κατερλάνος* Εὐβ. (Κάρυστ.) *γκαρτελάνος* Εὐβ. (Κάρυστ.) *γκαρντιλάνος* Ἡπ. (Κατσανοχ.) *γκαρντιλάνος* Ἡπ. (Πράμιντ.) *γαρδελάνος* Κύθν. *καρτελάνος* Εὐβ. (Πλαττανιστ.) *καριγλιάνος* Μ. Ἀσία (Κυδων.) *γκεντελάνος* Εὐβ. (Κάρυστ.) *ραγκαλιάνος* Μακεδ. (Ριζώμ.) *γκερντελάνι* τό, Σαλαμ. *γαρντελάνι* Εὐβ. (Κάρυστ.)

Ἐκ τοῦ Λατιν. *cartilago* (= χόνδρος ρινός, ὠτων) καὶ τοῦ ἐξ αὐτοῦ Ἰταλ. συνων. *cartelagine*, ἐκ τῶν ὁποίων εἰς τὸν βαλκανικὸν χώρον προῆλθε τὸ Κουτσοβλαχ. *gârleanu* ἢ *gîrgileanu* (= λάρυγξ), ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸ Σλαβ. *grkljan* μὲ τὴν αὐτὴν σημ. καὶ τὸ ὡσαύτως συνών. Τουρκ. *girtlak*. Ἡ μεγάλη ποικιλία τῶν τύπ. ὀφείλεται ἄφ' ἐνὸς μὲν εἰς τὴν δυσχέρειαν τῆς προφορᾶς τῶν ξένων πρὸς τὴν ἐλληνικὴν προφορὰν φωνηέντων, τὰ ὅποια ἐμπερικλείονται εἰς αὐτὰς τὰς λ., ἄφ' ἐτέρου δὲ εἰς τοὺς παραπλοῦς συμφορμούς τῶν τύπ. μεταξύ των. Οὕτω π.χ. εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ τύπ. *γκιργκιλιιάγκος* ὑπόκειται συμφορμὸς τῆς *γκιργκιλιάνος* καὶ *καρδιλιάγκος*, εἰς τὴν ὁμάδα τοῦ τύπ. *καρτελάνος* τῶν *cartilago*, *cartelagine* καὶ *γκιργκιλιάνος*, εἰς τὸν

τύπ. γκριλιάγκος τοῦ Τουρκ. *giritlak* καὶ καρδιλάγκος. Εἰς τὴν ἰδιόμορφον προφορὰν τῶν Κουτσοβλαχ. α καὶ ἰ (φθόγγων κυμαινομένων διὰ τὸ ἑλληνικὸν οὖς, μεταξὺ τῶν ἄ, ι, ου) ἢ τῶν ἀντιστοιχούντων Σλαβ. καὶ Τουρκ. φωνηέντων ὁφείλεται ἡ ποικιλία τῶν ἀρκτικῶν γκιτ-, γκαρ-, γκουρ- ἢ τῶν ἐνδιαμέσων -γκιλ-, -γκαλ-, -γκουλ. Ὁ τύπ. γκρικλιανός ἐκ τοῦ Βουλγαρ. *gruklan* = λάρυγξ.

1) Ἐπὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ὁ λάρυγξ μετὰ τοῦ ἀμήλου τοῦ Ἀδάμ καὶ τῆς τραχείας ἐνθ' ἄν.: *Μέ ποιεῖ ὁ καρδιλάγκος μου Πελοπ. (Λακων.)* "Ανοιξε καλὰ τοῦ στόμα σ' ἴσα 'ς τὸν γκαρζ'λιάνον, νὰ βάλουν τοῦ σουφλάτου (= κινίνη) Μακεδ. (Σέρρ.) "Εἰς τέτοιον γκαρδιλάγκον οὐ Γληγόρ'ς π' καταπίν' ἀκέρια τ' ρόκα (τὰ στέλεχος τοῦ καρποῦ τοῦ ἀραβοσίτου μετὰ τῶν σπερμάτων) Στερελλ. (Ἀχαιο.) "Ψόφησ' ἡ γίδα. "Εφαῖ ἓνα βιλάν' μιγάλον κὶ τ'ς στάθ' κὶ 'ς τοῦ γκριλιάγκου "Ηπ. (Ζαγόρ.) Τὸν καρδιλάγκον τοὺν ρίχνουμι 'ς τὰ θράκια κὶ τοὺν φένουμι κὶ τοὺν τρώμι Στερελλ. (Ἀκαρν.) "Ερ-ριπ' 'που τ'ν ἀρρώστια τοῦ καλόιρου! Πιτάχ' κὶ νὰ π'θαμὴ ὅξον οὐ γκαρκαλιλάγκους τ' Εὐβ. (Ἀκρ.) Θὰ σὶ πιάσων κὶ θὰ 'ς τοῦ στρίφου τοῦ γκαρκαλιλάγκου σ', διαουλόσπαρμα! αὐτόθ. Θὰ σοῦ κόφω τὸ γκαρντιλάνο! "Ηπ. (Καστανοχ.) Τὸν ἔπιακὶ ἀπὸ τοὺν γκαρζ'λιλάγκου νὰ τοὺν πνίξ' "Ηπ. Θὰ σὶ τσακώσων κὶ θὰ σὶ βγάλουν τοῦ γουρζ'λιάνου! Μακεδ. (Χαλκιδ.) || Φρ. Θὰ 'ς τοὺν φάη τοὺν γκαρντιλλάγκον! (θὰ σὲ ἐκδικηθῇ) Θεσσ. (Δομοκ.) Τί σὶ μέλ'; ἄς κόψ' τοὺν καρδιλάγκον τ'! (ἄς καταστραφῇ) Θεσσ. (Ἀργιθ.) "Εφαγα, ἦπια, ἡ τσ'λιὰ μ' γίνιτσι ἀβάρ' τσ' ἡ γριζλιάνουζ-ι-μ' δὲ βῆρι χαβάρ' (εἰρωνικῶς ἐπὶ ἀνθρώπου ἐγειρομένου ἐκ τῆς τραπέζης χωρὶς νὰ χορτάσῃ) Μ. Ἀσία (Κυδων.) || Ἀσμ.

"Ἀσπρη πλάκα, δυὸ γαιτάνια,
δυὸ φερίτες, δυὸ κουίτες,
ὁ τζουρνᾶς ὁ ταχταβέλης
ὁ γαργαλιάνος κὶ ὁ τούθανος

(παιγνιδῶς λεγόμενον ρυθμικῶς ὑπὸ τῆς μητρὸς εἰς τὸ τέκνον τῆς, ἐνῶ συγχρόνως αὐτὴ τοῦ ψαύει τὸ μέτωπον, τὰ φρύδια, τὰ μάτια, τοὺς βόθωνας, τὸ στόμα, τὴν γλῶσσαν, τὸν λάρυγγα καὶ τὴν κοιλίαν) Λευκ. Πβ. γκίτ-γκίτ. 2) Ἡ ἐπιγλωττὶς Θράκ. (Μάδυτ.) 3) Εἶδος στενολαίμου λαγύνου, ἀπὸ τοῦ σχήματος Μακεδ. (Κοζ.) 4) Μεταφ., ὑψηλὸς καὶ ἀδύνατος ἄνθρωπος Μακεδ. (Βλάστ.)

"Η λ. καὶ ὡς ἐπών. ὑπὸ τὸν τύπ. Γκουγκουλιάν'ς Μακεδ. (Κάλιαν.)

γκίτ-γκίτ μόρ. Θράκ. (Αὐδήμ.) Μακεδ. (Βογτσ.) γκίτι-γκίτι Μακεδ. (Βογτσ.) Γήλοφ. Δασοχώρ. κ.ά.) Πελοπ. (Γαργαλ. "Ηλ. Μαργέλ. Παιδεμέν. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ Ρουμαν. *git* = λαϊμός.

Θωπευτικῶς, μόριον τὸ ὅποῖον ἐπαναλαμβάνουν αἱ μητέρες εἰς τὰ τέκνα τῶν ψαύουσιν ἐλαφρῶς αὐτὰ διὰ τῶν χειρῶν εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματος ἀρχόμεναι ἐκ τῶν κάτω, τῆς κοιλίας π.χ., καὶ καταλήγουσαι εἰς τὸν λαϊμόν διὰ γαργαλισμοῦ. Ἀρχονται διὰ τινος ἁσματίου καὶ καταλήγουσι εἰς τὴν ἐπιφώνησιν ἐνθ' ἄν.: Ἀσμ.

Πάει ὁ κάβουρας νὰ πιῇ νερό
'ς τοῦ Γιωργούλη (π.χ.) τὸ λαιμό,
γκίτι-γκίτι, γκίτι

Γαργαλ.

Κάβουρας, κάβουρας πάει γιὰ νερό
καὶ 'ς τοῦ Δημητράκη τὸ λαιμό,
γκίτι-γκίτι γό

"Ηλ.

—Ποῦ πᾶς, ψιφικάζ', ποῦ πᾶς, γαιτιάζ';

—Πάγον νὰ φάγουν τοῦ Ἀινιάζ'!

γκίτι, γκίτι, γκίτι, γκίτι

Αὐδήμ.

γκλάβα ἡ, σύννηθ. γλάβα Α. Ρουμελ. (Στενήμαχ.) Ἀστυπ. Εὐβ. (Αὐλωνάρ.) "Ηπ. (Ἰωάν.) Κύθηρ. Λέσβ. Λήμν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πελοπ. (Λακων. Ξηροκ.) Προπ. (Κύζ.) Σάμ. Στερελλ. (Εὐρυταν.) Τῆν. (Κτικ. Φαλατ.) κλάβα Κρήτ. Κύπρ. (Λεμεσ.) Πόντ. (Ἰνέπ.) Χίος (Καρδάμ. κ.ά.) γλάβα Πελοπ. (Μεσσην.)

Ἐκ τοῦ Σλαβ. *glava* = κεφαλή. Πβ. G. Meyer, Neugr. Stud., 2, 21.

1) Ἡ κεφαλὴ σύννηθ.: Θὰ σ' δώσουν καμμιὰ 'ς τ' γλάβα σ' Τῆν. (Φαλατ.) Γκλάβα ἔχεις μὰ δὲν ἔχεις καὶ μυαλό. Σίφν. "Ηπισι χάμου κ' ἤσπασι τ' γλάβα τ' Τῆν. || Ποίημ.

Ποτὲ μυαλό δὲν μπόρεσα

'ς τὴ γκλάβα του νὰ βάλω

Γ. Σουρῆς, Ρωμ. ἀρ. 289. Συνών. καὶ καλὸ, κεφαλὴ, κοῦτοῦκι, κοῦτρα, ξερό (εἰς λ. ξερός). β) Συνεκδ., ὁ νοῦς συνήθως ὁ πείσμων καὶ δύσνους σύννηθ.: Τί λέει καὶ σένα ἡ γκλάβα σ'; (συνών. μετὰ φρ.: Τί λέει τὸ ξερό σου; Τί λέει καὶ σὺ;) Εὐβ. (Ψαχν.) Δὲν ἔχ' γκλάβα ντίπ ἢ θυγατέρα σ' ἡ τρανὴ Μακεδ. (Βρία) Εἶδα γλάβα 'ν' εὐτὴ βοῦ τὴν ἔχεις καὶ δὲν ἀκούς καθόλου; Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Τὰ πιδιά πρόπει νὰ πααίν'ν'ς τοῦ δάσκαλου γιὰ νὰ βάλ'ν γκλάβα Μακεδ. (Δεσκάτ.) || Φρ. Δὲν κόβει-κατεβάζει-παίρνει ἡ γκλάβα του (= δὲν ἐννοεῖ εὐκόλως) σύννηθ. Συνών. φρ. δὲν κόβει τὸ ξερό τοῦ! Δὲν τὸ χωράει ἡ γκλάβα μου ἐνιχ. Κάνε ὅ,τι κόφη ἡ γκλάβα σου Βιθυν. (Παλλαδάρ.) Τί χοντρὴ γκλάβα ποῦ 'χεις! (ἐπὶ δύσνου) Εὐβ. (Κάρυστ.) Μεγάλη γκλάβα! (συνών. μετὰ τὴν προηγουμ.) Λεξ. Ἐγ-γυρῶζει ἡ γκλάβα σου μὲ κανέναν τρόπο! (ἐπὶ πείσμονος ἀνθρώπου) συνών. μετὰ φρ. ἀγύριστο κεφαλὴ - δὲν γυρῶζει τὸ ξερό τοῦ Εὐβ. (Κουρ.) Ποῦ τ' βάς τ' γλάβα; (πῶς συμπεριφέρεσαι τόσον ἀνοήτως;) Μ. Ἀσία (Κυδων.) Καθένας μὲ τὴ γκλάβα του (= ἕκαστος σκέπτεται καὶ ἐνεργεῖ συμφώνως πρὸς τὰς προσωπικὰς τοῦ ἀντιλήψεις) Πελοπ. (Δημητσάν.) Συνών. κόκα, κοῦτρα, μυαλό, ξερό (εἰς λ. ξερός). 2) Ἀσθένεια τοῦ ἐγκεφάλου, παραφροσύνη Πελοπ. (Ἀρχαδ. Γορτυν.): Τοῦ 'ρθε γκλάβα Γορτυν. Νὰ σοῦ 'ρθη γκλάβα! (ἀρὰ) Ἀρχαδ. Νά! Κακὴ γκλάβα νὰ σοῦ 'ρθη! (ὁμοίως) Γορτυν. Συνών. ζοῦρελα, λόξα, τρέλλα.

γκλαβανή ἡ, Ἀνάφ. Εὐβ. (Κουρ.) "Ηπ. (Ἀρτοπ. Ζαγόρ. Κόνιτς. Κουκούλ. Κρυοπ. Μέγα Περιστ. Μελιγγ. Ξηροβούν. Πωγών. Σχωρ. Φιλιάτ.) Θεσσ. (Ἀετόλοφ. Βαθύρρ. Δομοκ. Ναρθάκ. Νερόμυλ. Συκκιν. Τσαγκαρ.) Θράκ. (Μαρών. Σουφλ.) Ἰκαρ. Ἰων. (Βουρλ.) Μακεδ. (Βελβ. Βέρ. Βλάστ. Βογτσ. Βόιον Βρία Γαλατ. Γήλοφ. Γρεβεν. Δεσκάτ. Δρυμ. Ἐράτυρ. Καστορ. Κοζ. Λαγκαδ. Μοσχοπόταμ. Πεντάπολ. Πόρ. Ρητίν. Ρυάκ. Σέρρ. Σιάτ.) Νάξ. (Καλόξ.) Νίσυρ. Πάτμ. Προπ. (Κύζ. Πάνορμ.) Σκυρ. Στερελλ. (Αἰτωλ. Ἀκαρν.) Καλοσκοπ. Ὀρχομεν. Φθιώτ. Φωκ.) Σύρ. — Λεξ. Πρω. Δημητρ. γλαβανή Α. Ρουμελ. (Σωζόπ. Στενήμαχ. Φιλιππούπ.) Ἀνάφ. Εὐβ. (Ἀγία Ἄνν. Αἰδηψ. Στεν. Στρόπον. Ψαχν.) "Ηπ. (Ἰωάν.) Θεσσ. (Καλαμπάκ. κ.ά.) Θήρ. Θράκ. (Μάδυτ.) Κέως Μακεδ. (Ἀρν. Χαλκιδ. κ.ά.) Μέγαρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σάμ. Στερελλ. (Γραν. κ.ά.) ἀγλαβανή Ἀστυπ. Κῶς γκλαβανή "Ηπ. (Δερβίτσ.) γλαανή Κῶς ἀγλαανή Κῶς (Πυλ.)

